REGULAE MONACHORUM (BASILIUS. COLUMBANUS. PORCARIUS. CASSIANUS. AUGUSTINUS. PS. MACHARIUS ETC.). ISIDORUS HISPALENSIS

1. Hälfte 12. Jh. Seite 46v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36553
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

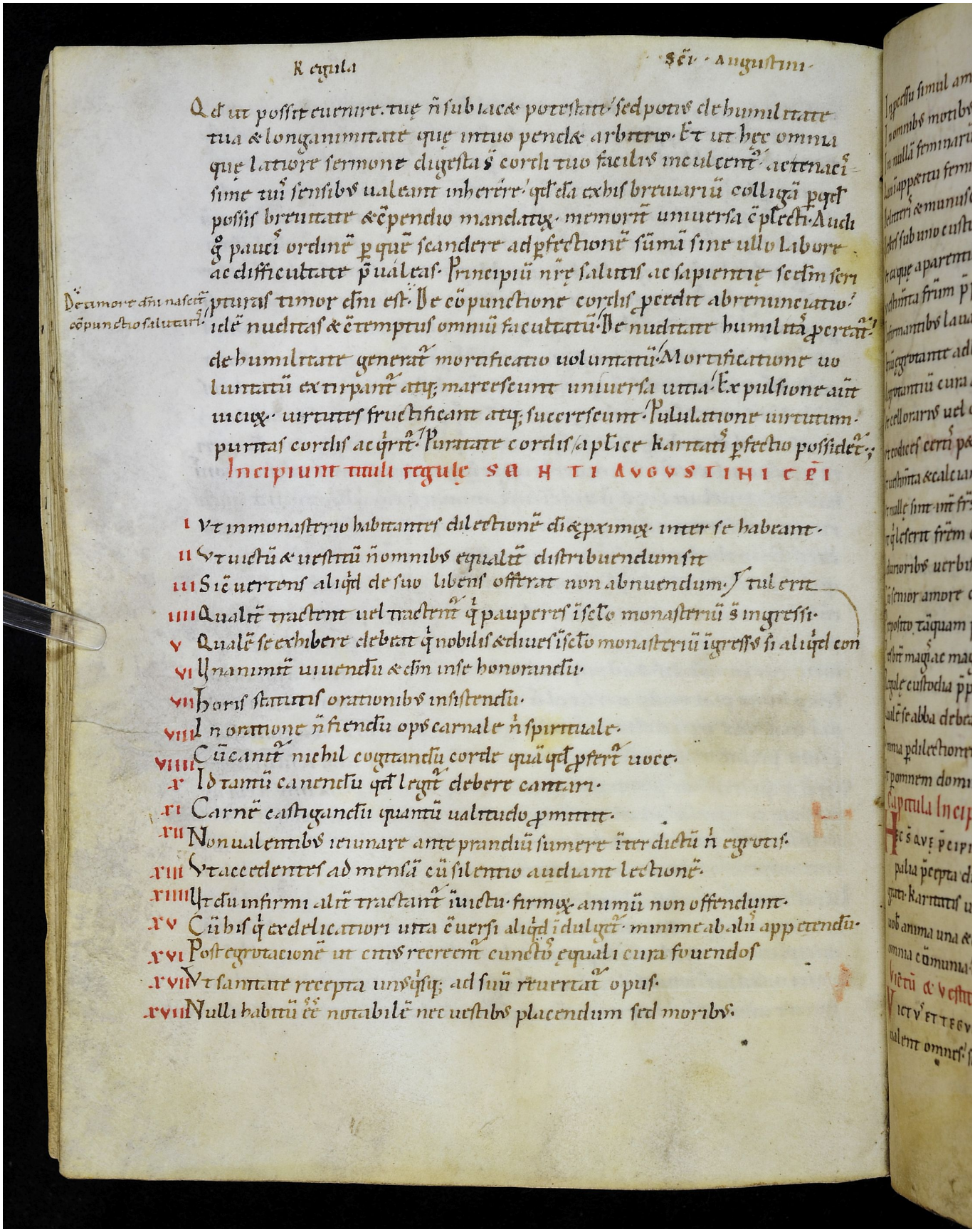

Regula — Sci Augustini

Quod ut possit euenire. tue ñ subiace potestati. sed potius de humilitate tua & longanimitate que intuo pende arbitrio. Et ut hec omnia que latiore sermone digesta s̃ corti tuo facilius in cultem̃ aeternaci sime tui sensibus ualeant inherere. qd ela exhis breuiariũ colligi pqd possis breuitate & ẽpendio mandatq̃ memoriã uniuersa ẽplecti. Auch g̃ pauci ordinẽ p quẽ scandere ad pfectionẽ sũmã sine ullo labore ac difficultate p̃ualeas. Principiũ nr̃i salutis ac sapientie secũm scri pturas timor dñi est. De cõpunctione cordis perdit abrenunciatio idẽ nudatas & ẽtemptus omniũ facultatũ. De nudtate humilitã pertã de humilitate generat̃ mortificatio uoluntatũ. Mortificatione uo luntatũ extirpant̃ atq; marcescunt uniuersa uitia. Expulsione aũt uiciq̃ uirtutes fructificant atq; succrescunt. Ululatione uirtutum puritas cordis acq̃rit̃. Puritate cordis aplice karitatis pfectio possidet̃.

De amore dñi nascit̃ cõpunctio salutaris.

Incipiunt multi regule SCI AUGUSTINI CEI

I Vt in monasterio habitantes dilectionẽ di & primq̃ inter se habeant.
II Vtuictũ & uestitũ ñ omnibus equalit̃ distribuendum sit
III Sic uertens aliq̃d de suo libens offerat non abnuendum. Sed tui erit
IIII Qualit̃ tractent uel tractent̃ q̃ pauperes i sẽto monasteriũ s̃ ingressi.
V Qualẽ se exhibere debent q̃ nobiles & diuites i sẽto monasteriũ ingressi si aliq̃d con
VI Vnanimit̃ uiuendũ & dñm inse honorandũ.
VII Horis statutis orationibus insistendũ.
VIII In oratione ñ fiendũ ops carnale ñ spirituale.
VIIII Cũ canit̃ nihil cogitandũ corde quã qd pferat̃ uoce.
X Id tamũ canendũ qd legit̃ debere cantari.
XI Carnẽ castigandũ quantũ ualitudo pmittit.
XII Non ualentibus ieiunare ante prandiũ sumere iter dictũ ñ egrotis.
XIII Vt accedentes ad mensã cũ silentio audiant lectionẽ.
XIIII Vt dũ infirmi alit̃ tractant̃ iuncta firmq̃ animũ non offendunt.
XV Cũ his q̃ ex delicatiori uita ẽ uersi aliq̃d i dulcit̃ minime ab alii appetendũ.
XVI Post egrotacionẽ ut citius recreent̃ cunctis equali cura fouendos
XVII Vt sanitate recepta unusq̃sq; ad suũ reuertat̃ opus.
XVIII Nulli habitũ ẽ notabilẽ nec uestibus placendum sed moribus.